

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. София, 02.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 29.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8728** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК вр. чл. 157 ал. 4 ЗДвП.

Образувано е по жалба на П. Т. П. от [населено място], [улица], ет. 12, ап. 42, срещу Заповед № Л-6301 / 21. 08. 2012 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон. Твърди, че не е извършил посоченото дисциплинарно нарушение, както и че не спазен срока за налагане на дисциплинарно наказание. Твърди, че заповедта не съдържа мотиви и не отговаряла на законовите изисквания за форма и съдържание. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото.

Ответникът – главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, чрез подробни писмени бележки на процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят П. Т. П., е изпълнявал длъжността „водач на специален автомобил“ в затвора в [населено място].

Със заповед № 607 / 17. 04. 2012 г. на началника на затвора Л., П. Т. П., е назначен

временно за изпълняващ длъжността „главен технически сътрудник по автотранспорта”.

С докладна записка рег. № 6337 / 12. 06. 2012 г. на началник сектор „ФРО” до началника на затвора – Л., е посочено, че при осчетоводяване на първични счетоводни документи, е установено, че автомобил УАЗ 452 с ДК № ОВ 0664, движещ се на бензин, на 29. 05. 2012 г. е зареден с 60 л. дизелово гориво, видно от извлечение на карта № 767001712308371903.

С докладна записка рег. № 1149 / 20. 06. 2012 г. (вх. № 10507/21. 06. 2012 г.) на директора на Затвора [населено място] до главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” /ГДИН/, е предложено срещу държавния служител да се образува дисциплинарно производство.

Със заповед № Л-5025 / 02. 07. 2012 г. на главния директор на ГДИН, е наредено образуването на дисциплинарно производство срещу П. П. и е определен дисциплинарно разследващ орган.

На 12. 07. 2012 г. е проведено заседание на дисциплинарно разследващия орган, като са изслушани обясненията на П. П. и на В. С. Г..

С обобщена справка изх. № 1345 / 13. 07. 2012 г., са изложени резултатите от извършената проверка. На 16. 07. 2012 г. П. се е запознал със справката.

Със становище рег. № 1352 / 17. 07. 2012 г., е предложено на държавния служител да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение”.

С писмо рег. № 8438 / 23. 07. 2012 г. (стр. 43) на главния директор на ГДИН, са изискани писмените обяснения от П..

С рег. № 1426 / 3. 07. 2012 г. са постъпили писмени обяснения от П..

На 20. 08. 2012 г. главния директор на ГДИН се е запознал с писмените обяснения на служителя, обобщената справка и становището на дисциплинарно разследващия орган, видно от саморъчното отбелязване „запознат”, върху тези документи.

Със Заповед № Л-6301 / 21. 08. 2012 г. на главния директор на ГДИН на П., е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното правоотношение затова, че е установено поведение, несъвместимо с оставянето на служба в ГДИН, изразяващо се в това, че на 21. 05. 2012 г. и на 29. 05. 2012 г., в качеството си на длъжностно лице, полицай П., на два пъти е предоставил на външно лице без правно основание ценни книжа – „Т.” – 2 броя карти и кодове за тяхно активиране, което е използвано от двамата на наливане в туби на два пъти, съответно на 30 л. и на 60 литра дизелово гориво. Заповедта е връчена на 24. 08. 2012 г.

С жалба, вх. № ж 614 / 04. 09. 2012 г., е оспорена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния орган – главния директор на ГДИН, който на основание чл. 13, ал. 2, т. 4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, прекратява служебните правоотношения с държавните служители.

Безспорно по делото е доказано извършеното от П. дисциплинарно нарушение –

изразяващо се в това, че на 21. 05. 2012 г. и на 29. 05. 2012 г., в качеството си на длъжностно лице, полицай П., на два пъти е предоставил на външно лице без правно основание ценни книжа – „Т.” – 2 броя карти и кодове за тяхно активиране, което е използвано от двамата на наливане в туби на два пъти, съответно на 30 л. и на 60 литра дизелово гориво..

Видно от приложената декларация от 21. 09. 2006 г. (стр. 70) жалбоподателят е запознат с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ГДИН и Главна дирекция „Охрана”, а извършеното от него деянието е несъвместимо с правилата на поведение на държавен служител от системата на Министерството на правосъдието и определено уронва престижа на службата.

В оспорената заповед е посочено, че са нарушени разпоредбите на чл. чл. 13, 25, 31, 41 43 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ГДИН и Главна дирекция „Охрана”.

Действително, въпреки дадените от съда указания, не бяха представени доказателства, че държавния служител е запознат с „Вътрешните правила за експлоатация и техническо обслужване на МПС, плавателна техника, инженерна и селскостопанска техника по щата на ГДИН”, поради което не може да му се търси отговорност за неизпълнение на вменени му с тези правила задължения.

В същото време обаче, безспорно е доказано, че П. Т. П. е назначен временно за изпълняващ длъжността „главен технически сътрудник по автотранспорта”, със заповед № 607 / 17. 04. 2012 г. на началника на затвора Л.. Действително и на тази заповед няма подпис на П., но са налице други доказателства, че същия е запознат с нея тъй като реално е започнал да изпълнява тази длъжност. Видно е от приемо-предавателни протоколи от 01. 04. 2012 г. и от 19. 04. 2012 г. (стр. 56-58), че П. Т. П., е приел материални запаси и ДМА, видно от саморъчния му подпис. Освен това, изрично в докладната си записка от 18. 06. 2012 г. (стр. 59) П. П. е посочил, че е изпълняващ длъжността „главен технически сътрудник по автотранспорта”, поради което съдът счита, че същия следва да съхранява тези материални запаси, които са му поверени.

Безспорно е също така, доколкото държавния служител не го отрича и това се потвърждава от дадените от същия обяснения и от обясненията на В. С. Г., че на 21. 05. и на 29. 05. 2012 г. П. е предоставил на В. Г. 2 броя карти „Т.”, с които се зареждат с гориво служебните автомобили на затвора [населено място] и кодовете за тяхното активиране, като зареденото дизелово гориво съответно 30 л. и 60 литра е заплатено с тях.

В случая знаейки, че автомобилите реализират икономии в сравнение с утвърдените разходни норми (обяснения от 12. 07. 2012 г. – стр. 32, обяснения от 06. 07. 2012г. – стр. 60, докладна записка от 18. 06. 2012 г. – стр. 59 и обяснения на Ц. А. – стр. 61), П. е зареждал в туби дизелово гориво, което не се ползва от тези автомобили задвижвани на бензин, като в същото време го отчитал като изразходвано. По този начин е използвал служебното си положение за лична облага или за облага на трето лице, което представлява нарушение на чл. 42 и чл. 43 от Етичния кодекс.

В чл. 224, ал. 2 от ЗМВР са изброени дисциплинарни нарушения. Неспазването на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР е определено като самостоятелно нарушение в т. 4 от посочения член.

При тези данни, безспорно е налице поведение несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МП, с което се уронва престижа на службата и

по смисъла на чл. 224, ал. 2, т. 1 и т. 4 от ЗМВР представлява нарушение на служебната дисциплина, съставомерно по чл. 227, ал. 1, т. 7 и т. 10 от ЗМВР, за което задължително се налага дисциплинарно наказание „уволнение“.

От установените по делото факти и обстоятелства е видно, че извършените от П. действия, показват незачитане на закона и несъмнено уронва престижа на институцията, изразяващо се в намаляване на нейния авторитет пред обществото. При извършването на горепосоченото дисциплинарно нарушение, служителят се е възползвал от служебното си положение, за да си осигури лична облага или облага на трето лице. Поради това поведението на служителя представлява основание за дисциплинарно уволнение по чл. 227, ал. 1, т. 10 ЗМВР, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 ППЗМВР.

Видно е също така от писмо на ОД на МВР Л. по ДП № 57/2012 г. (стр. 69), че срещу П. П. е образувано производство за извършено престъпление по чл. 201 от НК. При това положение, безспорно е извършено нарушение на чл. 13 и чл. 31 от Етичния кодекс, тъй като е нарушено доброто име на институцията с поведението на държавния служител, което е уронило престижа на службата.

Съдът счита, за неоснователни изложените в жалбата съображения, че не е спазен двумесечния срок за налагане на дисциплинарно наказание, тъй като достатъчно данни за самоличността на извършителя няма с докладната записка рег. № 6337 / 12. 06. 2012 г. на началник сектор „ФРО“, още повече, че същата е до началника на затвора – Л., а не до органа по назначаването, а едва с изготвянето на обобщена справка изх. № 1345 / 13. 07. 2012 г.

Изрично в оспорената заповед е посочено, че е взето предвид цялостното поведение на държавния служител по време на службата и всички материали по дисциплинарното производство, поради което съдът счита, че наложеното наказание е съобразено с разпоредбата на чл. 229, ал. 2 от ЗМВР.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Т. П. от [населено място], срещу Заповед № Л-6301 / 21. 08. 2012 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

